

Karel Havlíček

„Vnímám svět skrz temný mrak“

Jeho domovem je Praha, Los Angeles a hotely. Pod jménem Karzi stál za klávesami domácí indie kapely Southpaw, pak se ale vydal cestou skladatele soudobé vážné hudby a sound designéra, který svými melodiemi pumpuje emoce do filmů, seriálů, trailerů či reklamních spotů. Vítejte ve světě osamělého běžce, z něhož tryská krása, která ho stravuje.

TEXT: VERONIKA KOLOUŠKOVÁ

Jsi z dvojčat. Tvůj bratr Maxim je úspěšný malíř, který žije v Kalifornii. Mělo na vaše umělecké směřování vliv rodinné zázemí?

Táta maloval obrazy, hrál na housle, vystudoval fotografii na FAMU a také žurnalistiku, kterou se živil. Měl umělecké sklony, ale příliš nás v tom nepodporoval, a naopak říkal: „Dělej něco normálního.“ Byl komunismus a být za komunismu umělcem nebyla žádná výhra. Brácha chodil na Hellichovku, tedy grafickou školu, takže ten to měl jinak. Já vystudoval elektrotechnickou průmyslovku, což byla příprava na FAMU a televizní tvorbu.

S bratrem spolu často tvoříte, jste si prvními kritiky. Zjevně máte coby dvojčata podobné umělecké citění...

Je to tak. Brácha hraje na kytaru, občas spolu jamujeme. Máme stejné vidění světa, takže se nám jednoduše komunikuje. Verbální projev není nikdy přesný a my slovy můžeme šetřit, protože jsme spojení nonverbálním citem.

Kdy ses poprvé dotkl kláves?

Od školky jsem chodil do lidušky na

piano. Před třídou byl plakát, na kterém seděl Duke Ellington na velbloudovi u pyramid, a já v tom viděl romantický svět. Nikdy jsem nechtěl být ten, kdo stojí na pódiu a hraje pro lidi. Chtěl jsem hudbu psát. Pak jsme se ale přestěhovali na pět let do Bulharska, protože táta

Nikdy jsem nechtěl být ten, kdo stojí na pódiu a hraje pro lidi. Chtěl jsem hudbu psát.

pracoval pro ČTK jako zahraniční zpravodaj, a já lekce přerušil.

U hudby jsi ale zůstal...

Hrál jsem v kapele Posmrtné zkušenosti, měl několik kapel s bráchou a začal jsem skládat svoje věci. Po střední škole jsem dva roky pracoval jako technik v televizi,

kde jsem ve studiu posouval mikrofony nebo stříhal nůžkami slova z telefonátů nahraných na páskový čtyřpalec. Tehdy přišly počítače, bavil mě zvuk a tyhle práce mi otvíraly oči. Stal jsem se zvukařem a začal vyrábět televizní znělky. Vytvořil jsem například zvukový obal pro program ČT24, který zní z televize dodnes.

Nejznámější kapelou, v níž jsi působil, byli Southpaw, kde jsi psal hudbu po boku Jiřího Buriana. Jak se vám spolupracovalo?

S ním jsem poprvé skládal ve dvojici. Zjistil jsem, že Jirka je stejně rychlý jako já. Šlo nám to a bavilo nás to. Rychlé songy psal většinou Jirka, pomalé já. Moje krajina je prostě pomalá a snová.

S jakou technikou jsi tehdy skládal?

Začínal jsem s Atari 1080 ST a pak už přišel Apple. Našetřil jsem si na Macintosh LC475, předchůdce dnešních Maců, což byly pracovní stanice pro grafický design. Ale měly sériový port, který uměl midi, a už tenkrát tam byly Logic a Cubase. Stálo to tehdy šiléné peníze,

Foto: Lucie Vysloužilová

třeba čtyřicet tisíc, a to mluvíme o době, kdy největší borci brali pět tisíc měsíčně, zatímco já tak tři.

Tvá první velká filmová hudba zazněla v seriálu HBO Terapie. Jak na to vzpomínáš?

Roze-psal jsem tam kytaru, která byla tak strašně rozladěná, že mě to bavilo a stala se signifikantním motivem celého seriálu. Pak přišel další seriál HBO Mamon, který vyhrál Českého lva. Tam už bylo hudby víc, měl jsem velkou tvůrčí volnost a mohl si dovolit výraznou hudbu.

Co svou filmovou hudbou vlastně vyprávíš?

Nepopisuju, co vidím, ale popisuju emoce, které má vybraná postava. Přes hudbu to skrz ni převyprávím. To mě samozřejmě často emočně ničí, takže jdu spát totálně vyčerpaný nebo ve smutku, který se v obraze odehrával. To je úděl kompozice pro film.

Nepopisuju, co vidím, ale popisuju emoce, které má vybraná postava. Přes hudbu to skrz ni převyprávím.

Buď rád, že neděláš horory plné krve!

To tedy dělám! V Americe jich mám za sebou asi pět. Ghoul Petra Jákla byl také děsivý. Tam jsem si v míchací hale musel dát na týden do uší špunty, protože už jsem nesnel ty rány v hudbě. Po takovéhle práci se člověk musí vykoupit zpátky a dělat opak toho, co zažívá ve studiu, jinak by umřel. Čím víc tu práci děláš, tím větší máš empatii a tím víc tě

to ničí. Stále řeším kompenzaci. Neřeším, jak dobře pracovat, ale jak dobře se z té práce zahojit. Musel jsem změnit sám sebe. Sportuju, nepiju, nekouřím, nefetuju. Jinak tě to ztrhne, viz islandský skladatel Jóhann Jóhannsson, který v mém věku zemřel na intoxikaci. Mě navíc baví temné věci. Odmalička tíhnu k temnotě a melancholii a nevnímám svět skrz slunce, ale skrz temný mrak. Slunce miluju, jsem letní dítě narozené v červenci, ale uvnitř mám temnou duši. Dělat hudbu ke komedii, kterou jsem mimochodem dělal mnohokrát, je pro mě těžké. Veselá hudba může lehce spadnout do kýče, což nesnáším, takže nad tím trávím hodně času, aby to bylo vkusné a hezké.

V bratrově domě v Los Angeles máš své studio, kde trávíš třetinu roku. Proč ses rozhodl tvořit v Kalifornii?

Jezdím tam devětadvacet let. Byla to dobrodružná cesta do dalekého světa,

kteří je inspirativní. Baví mě poznávat jiný svět a jiné lidi, přestože Praha je krásná. Strašně mě baví práce. Jsem takový studiový jezevec a L.A. je můj druhý domov, kde mám větší pocit klidu, separaci, svou zenovou zahrádku. Ale člověk tam kvůli práci musí také vyjít z ulity a potkávat lidi. To je důležité.

na pražských střechách, když se lidé nesměli shromažďovat. Bydlím v karlínské továrně a v mém okolí jsou luxusní balkony, ze kterých si lidé udělali lóže s občerstvením, rozsvítili neony. To byl velký zážitek. No a pak přišel vloni v říjnu projekt Moderna ve dvoraně pražské právnické fakulty s orchestrem STRO.MY

Foto: Kubo Križo

Teď si uvědomuji, jak ohromně samotářská je tvoje práce. Ty přítom nejsi introvert...

Brutálně samotářská. Vše si u klientů obhajuju sám, sám si musím vše plánovat a držet disciplínu. Sám jsem zavřený ve studiu a píšu noty. S bráchou si vzájemně děláme oponentury, což nám pomáhá mít potřebný odstup. Ale jinak jsem neustále o samotě a hodně komunikace ohledně práce probíhá on-line.

Vloni v červnu jsi hrál na Karlově mostě za rozbřesku na klavírní křídlo pro jogíny. Jaká další zvláštní místa jsi s klavírem navštívil?

Miluju tyhle věci. Za covidu jsem dělal streamy z prázdných sálů v Rudolfinu a z Obecního domu a hrál na klávesy

Ensemble. Miluju architekturu, která dává hudbě další rozměr. Sledoval jsem, jak lidé v prvních řadách plakali. Byla to taková pocta kráse života.

Nemáš chuť si to zopakovat?

Mám. V O2 universu budu mít 24. listopadu obrovský koncert, na kterém pracuju už čtvrt roku. Bude to můj druhý koncert s orchestrem a přeju si, aby to byl pro diváky silný audiovizuální zážitek.

Co nová autorská deska? Ta první, Spoken, vyšla už před třemi lety...

Makám na ní. Bude to další soundtrack mého života, další kapitola z mého světa. Trávím teď tady v L.A. hodně času u klavírního křídla.

Foto: Vojtěch Mervart

Kde čerpáš inspiraci pro své skladby?

Hodně pozoruju a vnímám energii míst během cestování. Třeba když jsem o samotě v hotelu a koukám z okna. Moje nejslavnější skladba Above Ground vznikla přesně tímhle způsobem. Bydlel jsem v mrakodrapu v Los Angeles a v té výšce létali skalní orli, kteří se tam domestikovali jako mezi skalami.

Prošel jsi klasickými kapelami. Nevadí ti, že soudobá vážná hudba není mezi mladými tak populární a není kolem ní takový byznys?

Tohle není o číslech a sledovanosti na YouTube, jako to mají hiphopeři. Tohle je věc, kterou dělám čistě pro sebe a pro lásku k hudbě. Přál bych si, aby soudobá vážná hudba jela v Česku tak dobře jako třeba právě v L.A., kde skladatelé jako Max Richter nebo Ólafur Arnalds

vyprodávají sály. Snažím se mladým hudebníkům ukázat, že to má smysl, je to cool a dá se tím uživit.

Na čem teď pracuješ?

Mám rozpracované mraky reklam a hudbu k několika trailerům – například k filmu Oppenheimer Christophera Nolana.

Viděl jsi ho?

Ne. To je vyloučené. Film ti dnes už nikdo nepustí. Buď ti popíšu děj, nebo vidíš kousky obrazu, někdy slyšíš jen zvukovou stopu, abys měl představu o atmosféře.

A co hudba pro český film?

Začínám připravovat hudbu k filmu Bratři o Mašíněch. To bude skvělé, protože to bude místy detektivka, místy vztahy, útky, a navíc ta kontroverze kolem toho, jestli konání Mašínů bylo správné. S režisérem Tomášem Mašínem jsem spolupracoval i na skvělém filmu Němá tajemství, který přijde letos do kin. Je to krásný, těžký a lidský film o chlapíkovi, který se musí vypořádat se svým osudem.

Tvým dalším projektem je postprodukční studio Kabelovna Studios v Holešovicích, které funguje už rok. Prozrad o něm něco, prosím.

Hledal jsem místo, které bych mohl mimo jiné využívat jako takový meeting point pro příležitosti, kdy za mnou přijdou lidé z L.A., a kde můžu umístit piana značky Petrof, jejímž jsem ambasadorem. Našel jsem nádherný prostor v hale, kam svítí denní světlo, jsou tam obrovské lustry a designový nábytek. Je to kreativní prostor, kde jsou tři nahrávací studia, bratr tam má galerii a tvoří tam také módní návrhář Jan Černý. Pracuje tam s námi i na dvě Grammy nominované producent Carmen Rizzo z L.A., který spolupracoval s Coldplay, Sealem nebo Rihannou a přestěhoval se do Prahy. Působí tam také talentovaný sound engineer Vladimír Chorvatovič. Vznikají tam velké věci – seriály, hudba, reklamy a tak dále. Je to místo s obrovskou energií.

Z dílny Petrof je také speciální modře pomalované „custom

made“ pianino jménem Gemini, na které hráváš...

Design navrhl můj bratr. Má nádherné temné ladění a v sobě midi snímač, kterým se ovládá počítač. Prodává se za 900 tisíc korun a se mnou už se podívalo do Singapur, Abú Dhabí a chystá se do Los Angeles. Na místa mých koncertů pro Petrof se převáží lodí.

Sleduješ novinky ze světa technologických inovací?

Jeden den v týdnu trávím jen tím, že čtu o nových technologiích, stahuju a testuju plug-iny, zkouším instrumenty

Přál bych si, aby soudobá vážná hudba jela v Česku tak dobře jako třeba právě v L.A., kde skladatelé jako Max Richter nebo Ólafur Arnalds vyprodávají sály.

a kupuju nové kompy. No a pak se vracím zpátky k rezonanci přírodních věcí, k tomu klavíru, a to je ta pravá magie.

Děsí tě nástup umělé inteligence?

Ta je v Los Angeles hodně podporovaná a vyvíjejí ji rychle za našimi zády, aby nakonec byla všude. Zabije bohužel hodně muzikantů. Když klient nebude mít dost financí na hudbu do reklamy, ušetří na uměle vygenerované hudbě, která mu bude stačit. Hudebníkům, kteří si vydělávají komerční činností, pak nezbude nic jiného než vlastní tvorba, se kterou nepřežijí. Ale to se bude týkat i spousty jiných profesí. Teď se bude ještě dlouho řešit legislativa, například to, jak právně ošetřit, pokud umělá inteligence složí stejnou hudbu jako já. Než se to ale uvede do praxe, budu už našťástí v důchodu, budu koukat na televizi a vyčesávat chlupy nějakému mopslíkovi. ☒